Et talibus optat Dauid in pſ̄.xxxj. In chamo et freno maxillas eoꝝ conſtringe q̄ nō appꝛoximant ad te. Non appꝛopinquātes ad deum. dicit glo. Sunt homines cibo ⁊ potu ſe replentes. quibus optat Dauid. Magis ac magis maxillas conſtringi. et parcius potagia ⁊ victualia dari vt ſaltim cogantur ad deum. et p̄dicationes appꝛoximare. ſicut accidit famelicus ad dominū ſuum. Et certe audeo dicere ⁊ ſic eſt ī veritate. ſi talia gentacula pꝛeſertim in ciuitatibus ante diuina officia pꝛohiberent̄ dari. tales mane bibuli ad eccleſias appꝛopinquarent. et ſermones nequaꝙ̄ negligerent. vn̄ in omnibus peccatis que illi in taberna pꝛecepta eccleſie cōtemnendo maledicendo ludēdo cōmittunt. Iſti qui deberent attendere et ꝓhibere participes fiunt. et non ſolum iſti. ſed ⁊ illi qui talia gentacula faciunt. Quia dr̄ extra ꝺ ſentē. ex. quāte. li. v. Agentes ⁊ conſentientes par pena conſtringit. Et ſubditur ibidem. Ille autē cōſentit qui cum poſſit manifeſto facinoꝛi deſinit obuiare. Legitur de quodaꝫ hoſpite q̇ indifferenter omnes bibulos recepit. et alios malos homines de eccleſia non curantes. et apud ſe non ſolum feriatis ſed feſtiuis etiaꝫ et diebus dominicis ludere permiſit. Et cum talis ſepe monitus ceſſare noluiſſet. infirmari cepit tunc ſe fecit depoꝛtare ad medium domus vt bibulos et luſoꝛes audire poſſet et videre. In meridie enim venerunt demones in foꝛma ethiopum. et vnꝰ poꝛtauit aſſerem. ⁊ alter taſſeres. Et dixit vnus alteri. ꝓijciamus cuiꝰ ille erit. hoſpite demonſtrato. et ſic fecerūt. p̄mus enim demon pꝛoiecit baſiardum. cui ſecūdus ait. ve quia perdidi. quia multa cogitaueram facere de ipſo. Reſpondit p̄mus. ⁊ ego ſimilit̄ faciam. ſed rogo te adiuua me. Ductus eſt ergo hoſpes per tectuꝫ cepit omnibus audientibus et vidētibus dicere. heu deus quid erit de anima mea? Sicqꝫ de aere ſuper agrum cadere permiſerunt. et tandem miſerabiliter defunctus eſt. Et nota ꝙ non illi qui tales ī domos ſuas recipiūt bibulos vel luſoꝛes pꝛecipue dominicis et feſtiuis diebꝰ infra diuina officia ſoli puniuntur. Sed pꝛopter eoꝛum peccata que ſic cōmittunt interdum tota communitas luit ⁊ punitur. Et hoc pꝛobatur Joſue. vij. ꝺ achā qui ſolus peccauit. et quia non ſtatim punitus fuit ira dei in totam multitudinē deſeuit. Ideo dicit Augꝰ. xxiij. q. iiij. c. ſi ea. Si ea de quibꝰ vehementer offenditur deus inſequi vl̄ vlciſci differimus ad iraſcenduꝫ vtiqꝫ diuinitatis patientiam pꝛouocamus. Et. xlv. diſ. c. Si illud. dicit Hieronymus. Uno peccāte ira dei ſuper omnem populum venit. Et ſubdit Hieronymꝰ

Hoc inquit accidit quando ſacerdotes qui populo pꝛeſunt erga delinquentes beniuoli videri volunt. et verentes peccantium linguas ne foꝛte de eis male loquantur ſacerdotalis ſeueritatis immemoꝛes. nolunt complere qꝺ ſcriptum eſt. Peccantem coꝛam omnibꝰ argue vt ceteri metum habeant. hec ille. Sed quid vltra dicaꝫ cum ſacerdotes et pꝛedicatoꝛes hoc peccatum. videlicet contemptus pꝛeceptoꝛuꝫ dei et eccleſie dei coꝛrigunt in populo publice de ambone. dicentes eis vt diebus ſaltem dn̄icis et pꝛecipue beate virginis et apoſtoloꝛum feſtiuitatibus ante miſſarum ſolennia ceruiſiā nec vina initient vel pꝛopinent. nec ſic homines alliciant ad peccanduꝫ ⁊ pꝛeceptum eccleſie frangendum. nunquid ipſi ſcilicet ſacerdotes amodo a peccatis eoꝛum excuſantur? Ad hoc reſponde ꝙ ſic. Sicut trahitur ex verbis dn̄i ſic loquētis ꝑ os Ezech. c. iij. ad quēlibet p̄dicatoꝛē. Si dicēte me ad impium moꝛte morieris non annunciaueris ei neqꝫ locutus fueris ei vt auertatur a via ſua impia ⁊ viuat. ipſe impius in impietate ſua moꝛietur ⁊ ſanguineꝫ eius de manu tua requirā. vbi per ſanguinem intelligit peccatum. ⁊ ſe. Si auteꝫ tu annunciaueris impio. ⁊ ille nō fuerit ꝯuerſus ab ipietate ſua mala. ipe q̇deꝫ in iniq̄tate ſua moꝛiet̄ tu aūt aiaꝫ tuam liberaſti. Et ſi ſacerdotes curati vel eoꝝ p̄dicatoꝛes ſic coꝛrigendo ſaluēt aias ſuas. dn̄i ciuitatum conſules ⁊ pꝛoconſules coꝛundem. Ad hoc dicunt doc. ꝙ ꝓhibendo ne talia fiant animas ſuas ſaluant. ⁊ ſi a talibus non deſiſtant ab eis emendam etiam ſatis grauem accipiant vel pecunialem vel coꝛpoꝛalē. quia ad hoc leges facte ſunt quas ipſi defendere et exequi tenētur. qꝛ dicit Iſiꝺ. diſ. iiij. c. facte. Facte inq̇t ſunt leges vt eoꝝ metu humana coerceatur audacia tuta que ſit inter impꝛobos innocentia.

Sermo tertius.

HIc peccatoꝛeſ recipit et manducat cum illis. Luc. xv. Nota ꝙ dicit Ariſ. li. animalium ꝙ aquila eſt valde acuti viſus adeo ꝙ ſolem irreuerberatis oculis intuetur et minimos piſciculos ī mari contempletur. Illius ē nature ꝙ pullos ſuos obijcit radijs ſolis. et ſolem ꝯſpicere cōpellit. et ſi alicuius oculus lachꝛymetur ipſum tanꝙ̄ degenerē inficit vel in nido abijcit ⁊ cōtemnit. Et hūc pullū quē aq̄la abijcit herodiꝰ accipit ⁊ nutrit. qꝛ dic̄ Ambꝛo. in examerō. eodem ſedulitatis officio quo ꝓpꝛios fetꝰ paſcit

pari ſubminiſtratiōe pullū ab aquila abiectuꝫ
ſiue non agnitū ſuſcipit ⁊ nutrit. Spūaliter ꝑ
aquilaꝫ intellige deum patrē qui eſt adeo acu=
ti viſus ꝯtēplatus. Iuxta illud pſ̄.cxij. Quis
ſicut deus noſter qui in altis habitat .humilia
reſpicit in celo ⁊ in terra. Et apoſtolꝰ ad Heb.
iiij. Omnia nuda et aperta ſunt oculis eiꝰ. Hic
inquā aquila celeſtis deus pater omnipotens
habuit vnū pullū videlꝫ genus humanū qđ in
Adam fuit degener factū. Nam ꝑ ſolem itelli=
gitur patria celeſtis .huic obiecit deꝰ pr̄ Adaꝫ
noſtrum ꝓthoplaſtum vt eam intueret̄ quia in
eandeꝫ de ſtatu bono erat .eſſet transferēdus
ſi in innocentia ꝑmaneret .vt dicit magiſter .li.
ij.ſentētiaꝝ .diſ.xx.c.ix.de ſtatu ſcꝫ bono trāſ
ferendus erat cuꝫ vniuerſa poſteritate ſua ad
meliorem ⁊ digniorē ſtatū vbi celeſti et eterno
bono ſcꝫ i celis ſibi ꝓparato frueretur. Et ſunt
verba Hugonis .li.iij.ſum.c.xiij. Oculi autem
eius lachrymati ſunt.ꝑ oculos intelligit̄ inte=
rior aſpectus quo vidit mulierem ꝑ cōmeſti=
onem pomi ꝑuaricaſſe mādatum dei cui cōpa=
tiens ꝑuaricatus eſt ⁊ ipē. quia dicit magiſter
li.ij.di.xxij.c.v. Poſtq̄ mulier ſeducta mādu
cauit.eiq̄ꝫ dedit vt ſimul ederet noluit eam cō=
triſtare. Ecce cōpaſſio que capit̄ hic ꝓ lachry=
matione quā credebat ſine ſuo ſolatio cōtabe=
ſcere.et a ſe aliena iam omnino interire. Ideo
deus pater tanq̄ degenerē abiecit eum a nido
paradiſi. Similit̄ negauit ei ingreſſum celi cuꝫ
omnibus ſuis poſteris. Sed regia auis hero=
dius .i. xp̄s altiſſimi regis filius vnigenitus et
coeternus .veniēs in hunc mundū vidit pullū
humani generis tam miſerabilit̄ ꝓpter ꝑuari=
cationem ſuā abiectuꝫ .ꝓpter infinitam miſeri=
cordiaꝫ ſuam ipm̄ reaſſumpſit vt dicant verba
thematis ꝑlibati .hic peccatores recepit .in q̄=
bus euāgeliſta duo tangit .primo peccatorum
benignam receptionē ibi .hic peccatores reci.
ſecundo ipoꝝ gratā recompēſationē ibi .⁊ mā
ducat cum illis. Circa qđ notandū .conſuetu=
do eſt in abbatijs vt cum aliq̄s recipi in fratrē
debeat. Primo abbati neceſſe ē vt porrigat̄ de
uota ſupplicatio abbati . Scđo fit recipiendi
ſtudioſa examinatio. Tertio mouet̄ impedimē
torum interrogatio . Quarto fit veſtimentorū
mutatio. Quinto cōuiuioꝝ celebratio. Sexto
tp̄is ꝓbationis aſſignatio. Septimo fit voti ꝓ
miſſionis emiſſio et ratificatio. Spūaliter ab=
batia in qua eſt vnio fratꝝ et oia eis cōmunia
nulluſq̄ꝫ defectus eſt beatitudo celeſtis ciuita=
tis .i qua oēs ſunt vnanimes. Iuxta illud pſ̄.
cxxxij. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fra=
tres in vnū. In iſta celeſti abbatia ſunt eis oia
cōmunia q̄ beatꝰ Iohēs baptiſta apparēs be

ato Aug. vt idē Augꝰ ſcribit in ep̄la ad Cyril=
lū .ſibiq̄ꝫ ſic ait. Quilibet ſanctoꝝ ita alterius
gaudet glīa ſicut ſua .qn̄ etiaꝫ vellet quiſq̄ꝫ ma=
ior vt quiſq̄ꝫ minor eſſet equalis ⁊ pene maior
q̄ eius glīa ſua eſſet .ita minor maioris gloria
gaudet ſicuti eam haberet . imo potiꝰ de ſua ſi
phas eēt impetiretur. Ecce q̄ celeſtibus fratri=
bus oia ſunt cōmunia . ibiq̄ꝫ nullus eſt defectꝰ
q̄ patet ex v̄bis glīoſi Hiero .qui poſt obitum
venit ad beatū Aug. vt ipē ſcribit i ep̄la vbi ſ̄.
Et dixit ei vnū. Auguſtine nouer\| q̄ nemo no=
ſtrū fraudat̄ ſuis deſiderijs .q̄ nihil ꝑter deuꝫ
aliq̄s nr̄m optat .qm̄ ſꝑ vt deꝰ volumꝰ habemꝰ
deū nr̄a deſideria ſꝑ veriſſime ſunt adimpleta.
Ideo beatꝰ Bern̄ .i ſuis meditatiōibꝰ loquens
de hac celeſti abbatia dicit ſic. O ciuitas cele
ſtis māſio ſecura .patria totū ꝯtinēs qđ q̄ dele
ctat populos ſine murmure q̄ glīoſa dicta ſūt
de te ciuitas dei. Sicut letātiū oiuꝫ habitatio
ē i te .hec ille. In iſta q̄dem deſiderabili abba=
tia deꝰ pr̄ eſt abbas. Iux̄ illud Marc̄ .xiiij. qđ
orabat filius xp̄s i horto an̄ paſſionē ſuam. ab
ba inq̄t pr̄ .oia tibi ſunt poſſibilia. trāffer cali=
cem hūc a me. Sꝫ prior illiꝰ abbatie xp̄s ſummi
pr̄is filius ē. De quo Eccl̄i .j. Prior oiuꝫ .ſ. an=
geloꝝ creata .i. genita eſt ſap̄ia .i. xp̄s q̄ ē ſapi=
entia pr̄is. Magiſter aūt nouicioꝝ in iſta ab=
batia eſt ſpūſſanctꝰ q̄ docet oēs illuc veniētes
de oibꝰ ad beatitudinē ꝑtinētia . Sicut eni nō
oportet q̄ fratres in aliquo ordie oia ſciāt ſed
ſolū q̄ ad religionē ordis ꝑtinēt. Sic nec illos
in celeſti ordie neceſſe eſt oia ſcire .ſed ſolū illa
q̄ ad ipoꝝ beatitudinē videt̄ ꝑtinere. Itā ⁊ di=
ctū ē beato Greg. iiij. dialogo. Quid inq̄t ē qđ
nō videt̄ beati qm̄ videtē oia vident .q.d. nihil
Intelligit̄ ō his q̄ ꝑtinēt ad beatitudinē nō au
tē vniuerſalit̄ de oibꝰ .vt dicūt doct̄ .ſuper .iiij.
ſentētiaꝝ . Quis igit̄ ad talē abbatiā ſiue clau
ſtrū nō anhelaret .vbi v̄a ꝯcordia ⁊ oia cōmu=
nia nulla deficiētia ⁊ oiuꝫ ſcia . Ideo dic̄ beatꝰ
Bern̄ .in li. medita. Que nos augit veſania .vi
tioꝝ ſitire abſintheū huiꝰ mūdi ſeq̄ naufragiū
vite labētis pati infortunium impie tyrānidis
ferre dn̄iuꝫ .⁊ nō magis cōuolare ad angelorū
ſocietatē .ſctōꝝ ſplēdorē .regis potēt\| honorē
ſuperne glorie iocunditatem . Sed ad hec oia
quis idoneus ꝑfecto verus penitens . bonus
obediens .amabilis ſocius .fidelis ſeruus .hec
ille. Sed notandū ſi volumus ad hunc ordinē
huiꝰ abbatie celeſtis recipi .neceſſe eſt ꝑmo vt
porrigatur ad deum patrem q̄ eſt abbas illius
ordinis deuota ſupplicatio .q̄ dicit glo. ſuper
illud .j. Ioh. iij. Si cor noſtrum non rep̄hēdit
nos q̄cq̄d a deo petierimus accipiemꝰ ⁊ ſi non
ad volūtatē ſꝑ tn̄ ad ſalutē. Ideo beatꝰ Augꝰ

in li. ſoli. c. xl. Petens ꝓ celeſti ordine petiuit
ꝓ venia pctōꝝ cum ait. O vtinam ꝯceſſa mihi
peccatoꝝ venia. mox hac carnis ſarcina depo
ſita in tua gaudia. veram requiem habiturus.
ītrarē. et tue ciuitatis p̄clara atqꝫ ſpecioſa me-
nia coronaꝫ vite de manu domini accepturus
īgrederer. ⁊ illis ſanctiſſimis chorisītereſſem
vt cum beatiſſimis ſpiritibus glorie cōditoris
aſſiſterem vt et p̄ñtem xp̄i vultum cernerem. ⁊
illud ſummū ⁊ ineffabile ⁊ incircūſcriptum lu
men ſemꝑ aſpicerem. Sicqꝫ nullo metu mortꝭ
affici. ſed de incorruptione perpetue glorie le-
tari poſſem ſine fine. hec Aug⁹. Secundo cir-
ca recipiendū in ordine abbacie fit ſtudioſa ex
aminatio videlicet in ſcientia. in moribus. ⁊ in
fama. Sic etiam qui recipi debet in ordine ce-
leſtis abbacie in his tribus etiaꝫ examinatur.
Primo in ſcientia. et hoc debet eſſe circa tria.
vt dicit Hol. lec. cix. Prima ſcientia debet eſſe
circa noticiam noſtroꝝ flagitioꝝ vt illa diſcu
tiamus ⁊ noſmetipſos paruipēdam⁹ ⁊ non ſu-
perbiamus. Et argumentū ad cauſandā iſtam
noticiam vel ſcientiā offert nobis conſcientia
noſtra murmurās et leſa quodāmodo de mali
cia ſuorum factoꝝ. vnde ſignāter dicit Hiere.
ij. Arguet te malicia tua ⁊ auerſio tua increpa
bit te ſcito et vide. quia malum et amaꝝ eſt de
Q reliquiſſe te dñm deum tuum. Sed defectū hu-
ius ſcientie multi habēt quoꝝ p̄mi habent cō-
ſcientiā dilatatā qui nunꝙ ponderant niſi gra
uiora peccata quoꝝ ꝯſcientia eſt ſicut rete ha
bens larga foramina vbi nō cōꝑhendunt̄ ni
ſi maiores piſces. ſed minores ſemꝑ euadunt.
tales non ponderāt ocioſa iuramēta. imo nec
mendacia nec ꝑiuria. niſi forte fuerit coram iu
dice ſuper librum. Mendacia nullius ſunt mo
menti niſi cedant in defamationeꝫ. Furtū non
eſt magni ponderis d̄ bonis diuitis vel alteri-
us magni hominis. ſed tn̄ ſi fiat de bonis pau
peris. Et ſi fit de bonis pauꝑis remordet con
ſcientia. Sed ſi fit de bonis regis vel ciuitatis
non remordet ſed dilatant ꝯſciētias ſuas dicē
tes illud Geñ. xliij. Non eſt in conſcientia nr̄a
quis eam ſcꝫ pecuniā poſuit in marſupijs nr̄is
Scdi habent ꝯſcientiaꝫ nimis firmā ꝑ oppoſi
tum qui nō ſolū magna peccata ſed etiaꝫ ꝑua
pōderāt plus iuſte et nō ſicut debēt q̄ nō ſunt
peccata iudicāt eſſe peccata. Et hec ꝯſcientia
frequēter a cogitatione diaboli generatur qui
ſic inducit hoīes ad perplexitatē peccandi. et
quicq̄d fit ꝯtra ſcientiā etiā ſi ſit erroneū edifi
cat ad gehennā. Et hec eſt infirma ꝯſcia quaꝫ
ꝓhibet apl's. j. Cor]. x. Omne qd̄ in macello
venit. i. vendit̄ manducate. ſ. tanꝙ licitū nihil
interrogātes ꝯtra ſcientiā. Tertij habēt ꝯſciē
tiam ꝑturbatā q̄ ꝓpter cōmiſſa deſperāt. ꝯtrā
quos Berñ. ſuꝑ cant. ſer. lxj. Quid inquit effi
catius ad curandū conſcientie vulnera. necnō
ad purgandū aciem mētis q̄ xp̄i vulnerum ſe-
dula meditatio. Et ibidem turbabor. ſed nō ꝑ
turbabor xp̄i vulnerū dū recordabor. De iſta
ꝯſciētia dr̄ Sap. xvij. Semꝑ eni p̄ſumit ſeua ꝑ
turbata cōſcientia. q. d. p̄concipit ſibi euētura
penalia ⁊ crudelia. Quarti habēt ꝯſcientiam
cauteriatā hi ponderāt ꝑua ⁊ de magnis nihil
curāt. tales fuerunt phariſei decimātes mētā
et rutam et omne olus et grauiora legis p̄ter-
miſerunt. Mat. xxiij. et hi ſunt hypocrite. De
quibus ꝓphetauit apl's. j. Timo. iiij. ꝙ in no-
uiſſimis venient q̄dam loquentes mendacia ⁊
cauteriatā ꝯſcientiā habētes. Sed illam ꝯſciē
tiam deponere debemus. Si ad ordinem cele-
ſtem recipi volumus. Et faciamus ſic̄ ſcribit̄
Heb. x. Accedamus cum vō corde in plenitu-
dine fidei ſcꝫ omnium qui credit eccl'ia auerſo
corde a ꝯſcientia mala. Item defectum huius
ſcientie multi habēt q̄ in rebus mundanis ⁊ in
defectibus alioꝝ perpendēdis ſunt prudētes
⁊ circa ſemetipſos negligentes. Sicut oculus
oīa videt preter ſe. Cōtra quos dicit Berñ. in
p̀ncipio medi. Multi multa ſciūt. ⁊ ſeipſos ne-
ſciunt alios inſpiciūt. ⁊ ſeipſos deſerūt. Ideo
ſignāter dicit apl's. j. Theſſal. iiij. Sciat vnuſ-
q̄ſqꝫ vas ſuū. i. ꝯſciaꝫ ſuā aut corpus ſuū poſſi
dere ī ſanctificatione ⁊ honore. Scd̄a ſcientia R
debet eſſe circa noticiā bñficioꝝ que reportaui-
m⁹. inter q̄ p̄cipuū eſt redemptio quā recipi-
mus ꝑ paſſionē xp̄i. in q̄ xp̄s fecit nob̄ vnū de-
monſtratiuū argumentū ſue dilectionis maxi-
me quādo ꝓ nobis mori voluit vehemētiſſimo
dolore in ligno crucis. Tria auteꝫ requirūtur
ad demōſtrationeꝫ. ſicut docet̄. j. poſter̄. Sub
iectum paſſio et diffinitio que fit mediū ad cō-
cludendum ꝓpriā paſſionē de aliquo ſubiecto
Subiectū autem iſtius demōſtrationis fuit fi-
lius dei qui lꝫ equalis eſſet patri ſm̄ diuinita-
tem. multipliciter tamen ſeipſum exinaniuit et
ſe ſubiecit. factus obediens vſqꝫ ad mortē. ad
Phil. ij. Ideo. j. Cor]. xv. Fili⁹ inquit erat ſub
iectus ei qui ſubiecit ei omnia. Paſſio autem
concluſa ad hoc ſubiectum fuit paſſio mortis.
Iuxta illud ad Heb. ij. Uidemus ieſum ꝓpter
paſſionem mortis dotatum. medium ad cōclu
dendum hanc paſſionem. de hoc ſubiecto fuit
diffinitio ſubiecti. id eſt. preordinatio ipi⁹ filij
qui tradidit ſemetip̄m pro nobis vna cum pa-
tre et ſancto ſpiritu. Luc. xxij. Filius q̄dam ho
minis ſicut diffinitum eſt vadit. hec fuit diffini
tio ꝑfecta ꝓ nob̄ ī figura crucis cauſans ī nob̄
tantam ſcientiā vt in cōparatione illius oīs alia

ſciētia ɔtemnat̄.vñ Paul⁹.j.Cori.ij. Non me
enī iudicaui aliq̄d ſcire inter vos niſi chriſtum
ieſum ⁊ hūc crucifixum .Tertia ſciētia ē circa
noticiā ſuppliciorꝝ q̄ meruim⁹. ⁊ hāc habem⁹
ꝑ demōſtrationē penarꝝ infernalium q̄ ſunt di-
uerſis patrib⁹ reuelate. Et ī verſib⁹ duob⁹ tan
gunt̄. Sitis ⁊ eſuries ſimul ignis fetor et hor-
ror. Tenebre deſperāt vincti vermeſve rodē-
tes. Et de iſta ſciētia dicit pš.ix. Cōuertātur
peccatores ī infernū oēs gētes q̄ obliuiſcūtur
deū. Et cito poſt vt ſciāt gētes qm̄ hoīes ſunt
id ē.mortales.⁊ puniēdi ſi delinquāt. Quarta
ſcientia pōt ſupaddi q̄ eſt circa fidē quā in ba-
ptiſmo ꝓmiſim⁹ et hāc ſi habuerim⁹ in celū ra
piemur. Sicut ptꝫ de Petro Mat.xvj. A quo
q̄ſiuit xp̄s.quē dicunt hoīes eſſe filiū hoīs: re-
ſpōdit recte credēs. Tu es xp̄s filius dei viui.
Ex hac fide ſtatim recept⁹ eſt cū ei dictum fuit
Tibi dabo claues regni celorꝝ. Si g̊ has q̄ttu-
or ſciētias habuerim⁹ in celeſtē ordinē recipi
S digni erimus. Scđo examinat̄ ī moribus. niſi
enī q̄s eſſet ɔuerſationis honeſte lꝫ eſſet cōpe-
tentis litterature. de facili nō recipetur ad or-
dinē. Sic q̄ debet recipi ad ordinē celi .debet
eſſe ɔuerſationis bone tam corā deo q̄ꝫ coram
hoīb⁹. Jux̄ illud.ij.Cori.viij. Prouidem⁹ bo-
na nō ſolū corā deo . ſꝫ etiā corāꝫ oīb⁹ hoībus
Jt̄ē ad Gal.vj. Si ſpū viuimus ſpū ⁊ ambule-
mus.q.d.ad inſtinctum ſpūſſancti. ɔuerſatio-
nem ſanctā ⁊ bonā ſanctorꝝ imitari debemus.
Juxta illud Imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego
xp̄i.j.Cori.xi. Jdeo dicit Greg⁹ in moral̄.xv.
q̄ꝫ boni ī hac vita ſanctorꝝ patrꝝ ꝑcedentiū ex
emplis paſcūt̄.qb⁹ refici debem⁹ donec pn̄tis
mortalitatis vmbras tranſeamus.vt ſic ſemꝑ
honeſte ambulem⁹. Quā honeſtatē quilibet in
conuerſatione exteriori repreſentat.non enim
ſufficit bonam vitāꝫ ī occulto habere. niſi etiā
quiſqꝫ ſtudeat ſe exemplarem exteri⁹ exhibere
vt dicit Greg⁹.iuxta illud . Luceat lux veſtra
coram hoīb⁹. Matth.v. Qđ verbum tractās
Hugo in de clauſtro aīe. Hoc inquit fit cum ap
paret miſericordia in effectu.benignitas ī vul-
tu.humilitas in habitu.modeſtia in cohabita-
tione.patiētia in tribulatione. Jdcirco omnia
honeſte fiāt in vobis.j.Cori.xiiij . Quia plus
facit famoſum morum nobilitas q̄ꝫ generis di
gnitas.vt dicit Greg⁹ diſ.xl. Nos. Unde me-
rito quilibet plus debet gaudere de morū no-
bilitate q̄ꝫ de generis ſeu locorum dignitate.
Et plus dolere de corruptione morū q̄ꝫ digni-
tatum. Nam multum diſtant damna morum a
damnis temporalium rerum. cum illa ex̄ nos
ſint.illa v̊o in nobis.vt dicit Greg⁹ . Et ponit̄
T vj.q.j.c.ſunt plurimi.§.verum. Tertio qui pe

tit recipi ad ordinem examinatur ī fama.quia
dicit beatus Aug⁹ in ſermone de cōmuni vita
clericorū. Et ponitur.xij.q.j. Nolo. Propter
nos conſcientia veſtra neceſſaria eſt.bona au-
tem fama ꝓpt̄ alios . Jdeo homines in fames
non de facili recipiūtur.ita a ſimili recipiēdus
ad abbaciā celeſtem debet habere famam bo-
nam.hanc autē facit humilitas . quia multum
redolet in ɔſpectu dei. Juxta illud Cant.j. Cū
eſſet rex in accubitu ſuo nardus.i. humilitas
mea dedit odorem ſuum. Et quia bene redolet
humilitas ante deū.đ facili recipitur humilis
in celum. Juxta illud Prouer.xxix. Humilem
ſpiritu ſuſcipiet gloria . Tertiuꝫ quod conſide
randum eſt circa ordinis ingreſſum eſt impedi
mentorum interrogatio quorū ſunt quinqꝫ vt
ſupra dominica ꝑcedēte.fer iij. E. F. Et qui ha
buerit aliqđ iſtorum impedimentorꝝ non de fa
cili recipitur . Sed xp̄s nullum refutat recipe-
re ad ſuum ordinem ſi per penitentiā veraꝫ ad
ip̄m accedat. Quia dicit Joh.vj. Omne quod
venit ad me non eijciam foras. Et in ſignuꝫ q̄ꝫ
omnes benigne recipit dicit Hiere.iij. Reuer-
tere ad me et ego recipiam te. Jpſe enim manu
mittit ſuos ſuos ⁊ abſoluit debitis obligatos
et curauit infirmos. De p̄mo ad Gal.iiij. Fra-
tres nō ſumus ancille filij.i.ſuperbie auaricie
et luxurie ⁊c̄.quarum quilibet facit ſuire nos
peccatis. Sed libere.i.militantis eccleſie qua
libertate chriſt⁹ nos redemit ſeu liberauit . Et
poſtq̄ꝫ eos manumiſit ipſos benigne recepit.
hoc figuratuꝫ ē.j.Reg.xxx.de Dauid q̄ ſeruū
amelichite quem ī via inuenit benigne recepit
et iurauit ei q̄ꝫ non traderet eum in manus dn̄i
ſui et refecit eum . quia non comedit in tribus
diebus. Moraliter per triduum ſignificat̄ pe
nitentia que habet tres ꝑtes.ſ. cōtritionē con
feſſionem ⁊ ſatiſfactionē .poſt qđ triduū ſuſci-
pit quēlibet hominē ver⁹ Dauid xp̄s . ⁊ iurat
ei q̄ꝫ non tradat euꝫ in manus amelichite qui
interꝑtat̄ ppl̄us ſanguinē lingēs vel gens bru
talis ⁊ ſignificat diabolū cui ſuiuit ꝑus ꝑ pec
catū et reficit eū pane ſui venerabilis ſacr̄i et
demū recipit eū in ordinem celeſtis paradiſi.
De ſcđo habet̄ Luc.vij.de duob⁹ debitoribus
q̄ erāt xp̄o obligati et cū nō haberēt vñ redde
rent dotauit vtriſqꝫ ⁊ nō ſolū ſoluit a debitis.
ſed etiā in ſuā ſocietatē recepit . Hic figuratuꝫ
eſt.j.Reg.xvij.vbi legit̄ q̄ꝫ venerunt ad dauid
oēs qui erant ī anguſtia ɔſtituti et oppreſſi ere
alieno et amaro animo et fact⁹ ē eorꝝ p̄nceps
De tertio legitur Luc.iiij. Cuꝫ ſol occubuiſſet
omnes q̄ habebant infirmos varijs lāguorib⁹
ducebant illos ad ieſum. Jlle ſingulis manus
imponens curabat eos. Legitur etiaꝫ.j.Reg.

xxx. de Dauid qui ſignificat xp̄m q̄ infirmos qui cum ſequi non poterāt. Sʒ laſci ſubſtiterāt quos reſidere iuſſerat in torrēte beſoꝛ. ꝛ pacifice ſaluauit et eos ad equalē poꝛtioneʒ de ſpolijs recepit dicens. Equa eni erit pars deſcendentis ad pꝛelium et remanentis ad ſarcinas. Quartū ē veſtimētoꝝ mutatio. Sicut eni volentem intrare oꝛdinem opoꝛtet ſeculares veſtes deponere. et religioſas induere. Sic volens ingredi oꝛdi̅es angeloꝝ debet deponere veſtes vitioꝝ. Tres ḡ ſunt ſtat⁹ hoiuʒ. vt habetur de ſum. tri. et fi. catho. c. Firmiter. q̇ perueniunt ad eternā beatitudinē ſeu merent̄ puenire. Pꝛim⁹ ſtatus eſt v̓ginum ī quo debēt eſſe ſacerdotes. ex quo eni exiſtūt angeli dn̄i exercitunm. Malach. ij. Ideo debēt eſſe vt angeli puri vt v̓gines vt q̇libet poſſit dicere cuʒ Job xxxiij. Mūdus ſū ego. ſ. a vitio carnis ꝛ abſqꝫ delicto. i. pctō omiſſionis. Sed heu timenduʒ eſt ꝙ vix inter mille vn⁹ ad ſacerdotiū accedit v̓go. Ex quo totus mūdus ī maligno poſitus eſt. j. Joh. v. Ut ḡ in ſacerdotio ſaluāt̄ debent deponere deturpatā veſtem luxurie ꝛ induere veſteʒ ꝯtinentie. Quia dicit Hol. ſup li. Sap. cciiij. Pꝛimū veſtimētū vł oꝛnamētū quo ſe veſtire debet pſona eccleſiaſtica eſt pudoꝛis ꝯtinentie vt totū coꝛpus a motib⁹ petulātie laſciuie ꝛ inſolētie ꝯpeſcat̄. Scd̄m quo debēt ſe induere ē rationale ſciētie. In iſto rōnali ſcribebatur doctrina et veritas. Quia oīs intentio clerici debet eſſe p̄ncipalis vt poſſit vera addiſcere ꝛ vera docere. In vitaſpa. ſic dixit palludius abbas. ꝙ aīa ƀm volūtatem xp̄i conuerſans aut fideliter inquirit q̄ neſcit aut manifeſte nouit q̄ nouit. Si aūt vtrūqꝫ cum poſſit nō vult facere inſanie moꝛbo laboꝛat. initiū enim recedendi a deo faſtidiū doctrine eſt cū nō appetit illud quod aīa ſemp eſurit q̄ deum diligit De iſto oꝛnamento dr̄ Eccli. xxj. Oꝛnamentuʒ aureū pꝛudētis doctrina. Tertiū oꝛnamentuʒ quo ſe debet induere pſona eccleſiaſtica eſt diadema charitatꝭ. Eſt eni diadema ſignū regale. et certe ſola charitas diuidit int̄ filios pditionis et filios regni. ƀm Aug. Uñ Heſter. vj. dr̄ in figura. homo quē rex honoꝛare cupit debet indui veſtib⁹ regijs. ꝛ poni in equo q̇ eſt de ſella regis. ꝛ accipere regni diadema ſuper caput eius. veſtes noſtri regis. ſ. xp̄i fuerunt v̓tutes quas etiā ph̄s vocat habit⁹. Equus de ſella regis fuit crux. diadema regni fuit charitas ꝛ per hec tria nos honoꝛabiles facimꝰ apud deū et hoīes. v̓tutibus. pnīa. ꝛ charitate. Secundus ſtat⁹ ꝯtinētiū ē viduaꝝ q̄ debent deponere veſteſ varij coloꝛis. ſ. delitiarū. Nam. j. Timo. v. dr̄ de viduis. Naʒ que in delitijs viuens eſt. ſ. molliter ſe veſtiēdo ꝛ iacendo moꝛtua ē. i. ꝓpinqua moꝛti ſpūali. Et debēt induere veſtes nigras hūilitatis ī q̄b⁹ multū placēt deo. Nam iſte ſunt veſtes q̄bus intratur in regnū celoꝝ. Job. xxij. Qui hūiliat⁹ fuerit erit ī glīa. Et Mat. xviij. Niſi efficiamini ſic̄ puuli nō intrabitis in regnū celoꝝ. Tertius ſtat⁹ ē ꝯiugatoꝝ. ꝛ hi debēt induere veſtē ꝯſutilem charitatꝭ. Nā debet vir diligere vxoꝛē et vxoꝛ virū ne aliq̄ñ veſtꝭ charitatꝭ deſerat̄. Quia dr̄ Eccli. xxv. In trib⁹ bn̄placitū ē ſpiritui meo q̄ ſunt ꝓbata coꝛā deo ꝛ hoībus. cōcoꝛdia fratꝝ amoꝛ ꝓximoꝝ. vir et mulier bn̄ cōſentientes. Quintū eſt conuiuioꝝ celebꝛatio. Solet enim nouici⁹ in ingreſſu ſuo ſi habet fratrib⁹ ſuis facere vnū ꝯuiuiū vel abbas. Spūaliter fratres nr̄i ſunt angeli q̄bus conuiuiū facimus. ſ. gaudij. cū pnīaʒ facim⁹. qꝛ gaudiū ē angelis ſuper vno pctōꝛe pnīaʒ agente. vel abbas videlʒ pater celeſtis facit cōuiuiū nouicijs penitētib⁹. ſicut figuratū habet̄ Luc. xv. de pr̄e q̄ filio ſuo ad ſe reuertēti. poſt benignā receptioneʒ fecit conuiuiū dicēs ſeruis ſuis. Adducite vitulū ſaginatum. ꝛ occidite vt manducemus ꝛ epulemur. vbi per vitulum ſaginatum intelligit̄ xp̄s q̄ dr̄ vitulus ꝓpter naturā paſſibilē. et ſaginatus ꝓpter gratiaꝝ plenitudinē. de iſto ḡ vitulo a iudeis occiſo et in cruce imolato. facit pr̄ celeſtis conuiuiū peccatoꝛi quē p penitētiā recepit. Sextū ē tp̄is ꝓbationis aſſignatio. Naʒ aſſignat̄ omni nouicio ann⁹ vnus ad ꝓbanduʒ oꝛdinis auſteritatē. Moꝛalit̄ ann⁹ iſte nob̄ aſſignatus ē annus placabilis ꝛ g̃ᵒſus tota vita pn̄s in qua pōt quilibet eligere bonū vel malum. Nam dr̄ Eccli. xv. Añ hoīeʒ vita. ſ. gratie ꝛ moꝛs ſcʒ culpe bonū videlʒ meritoꝝ q̄d voluerit dabit̄ illi. In iſto anno ꝓbant̄ oēs q̄ debēt recipi ad oꝛdinē celeſtē. Iux̄ illud Sap. iij Tanq̄ aurum ī foꝛnace ꝓbauit electos dn̄s. ꝛ q̄ſi holocauſti hoſtiā accepit illos. Septimū ē voti ꝓfeſſionis emiſſio ꝛ ratificatio. qꝛ oīs qui recipitur ad oꝛdinem celeſtem pꝛofitebitur regulam amoꝛis dicens cum beato Auguſtino li. ſoli. c. xlij. Diligam te deum meum ex toto coꝛde meo totiſqꝫ medullis pꝛecoꝛdioꝛum meoꝛum. habens te in coꝛde meo ꝛ in oꝛe pꝛe oculis meis ſemper et vbiqꝫ ita vt nullus in me adulterinis amoꝛibus pateat loc⁹. poſt hāc amoris pꝛofeſſionem dabitur vnicuiqꝫ locus eterne fruitionis vt edat ſuper menſam dei. Luc. xxij. Ego diſpono vob̄ ſcʒ ƀm exigentiā meritoꝛum vt edatis et bibatis ſuper menſam meā in regno meo. Quia legit̄ Geñ. xliij. Sederūt coꝛam Joſeph pꝛimogenitus iuxta p̄mogenita ſua. et minimus iuxta etatem ſuaʒ. Ultimo

aſſignabitur ſibi locus in choꝛo angeloꝝ.naȝ
quilibet ſm ꝙ magis vel minus habet meritū
ſoꝛcietur apud ſummos angelos medios vel ĩ
fimos locum vbi deuȝ laudat ſine fine. dicens
cum pš. Adiutoꝛ meus tibi pſallam . quia deꝰ
ſuſceptoꝛ meus es.pš.lviij.

Sermo quartus.

Gaudiū eſt an/

gelis ſuper vno peccatoꝛe penitētiaȝ
agente.Luc.xv.Ad experientiam videmus ꝙ
celum aliquando pꝛefert ſtellas triſtes vt ga=
A laxiam pallidam aut cometam peſti hominis
quaſi cōdolens.Et etiam ꝑfert ſtellas claras
et lucidas letis quaſi cōgaudentes . Nam ĩ ad
uentu peſtilentie celum triſtia pꝛefert ſigna vł
ſtellas iam dictas.q̄bus grādis peſtilentia di
noſcitur mūdanis regionibus ꝑuētura . Ideo
dicit Hugo in didaſ.li.iiij.Celum ſemp in ſe ꝑ=
fert iudicia atqȝ ſigna peſtilentie in mundanis
vtpote ac ſi inſtar hominis peſti ꝯdoleat miſe
ricqȝ humane . Spūaliter per celuȝ ĩtelligitur
celum ſuperioꝝ ciuiū.De q̄bꝰ ĩ pš.xviij.Celi
enarrant gl'iam dei . illud inquā celum ciuium
celeſtium ꝑfert in ſe ſtellas.i.angelos ſanctos
qui condolent peſti noſtre.i.peccatı . que ſunt
peſtes anime noſtre.et de ſerenitate noſtre cō
ſcientie que facit eos letos gaudent et letātur
At hoc teſtatur beatus Auguſ.li.ſoli.c. xxvi.
Quotiens inquit bene agimus gaudent ange=
li.triſtantur demones . Quotiēs enim a bono
deuiamus diabolū letificamus.ꝛ angelos ſuo
gaudio defraudamus.De hoc legitur in vitaſ
patrum.li.ij.c.lvij.ꝙ abbas Paulus quodaȝ
die vidit homines clara facie ad eccleſiam .et
leto animo ingredientes et angelos ipſoꝝ cū
ipſis gaudentes. vnuȝ tamen vidit nigerrima
facie ad modum ethiopis et demones hinc in=
de gaudentes.et miſſo in naribus freno eū tra
hentes.ꝛ angelum eius a longe ſequentem tri
ſtem.cum autem omnes exirent de eccleſia vi=
dit et illum clara facie egredi et demones a lō=
ge abominantes eū. ſanctumqȝ angelum eius
hilarem ꝛ gaudentem.nam iſte ꝙuis foꝛnica=
toꝛ fuerat tamen ad v̄ba pꝛedicatoꝛis qui ait.
lauamini ꝛ mundi eſtote.conuerſus fuit.et pe=
nitentiam egerat .ideo angelis gaudium fece=
rat. iuxta illud v̄bum allegatuȝ. gaudium erit
angelis ſuper ꝛc̄. In quo tria tanguntur.ꝑmo
gaudentium ſtatus et conditio.ibi angelis dei
ſecundo qualitas gaudij et diſcretio.ibi .gau=
dium.tertio gaudendi cauſa ꝛ ratio.ibi. ſuper
vno peccatoꝛe.vt ſic dicatur . angelis dei erit
gaudium. Ubi nota Auguſ.de miraculis ſacre B
ſcripture dicit.Qui per penitentiā peccata di=
luit angelice felicitatis conſoꝛs in eternū erit
hinc eſt ꝙ ſuper conuerſionem peccatoꝛis ve=
lut de ſuo conſoꝛte angeli in celo gaudere di=
cuntur . Nam nos vt dicit Oꝛigenes angelis
in celis occaſionem gaudij pꝛebemus cum ſu=
per terram ambulantes conuerſationeȝ habe
mus in celis.Unde angeli ſunt quadruplices.
conſubſtantialis deitatis. intellectualis mobi
litatis.ſacerdotalis dignitatis.ꝛ mentalis pu
ritatis. Pꝛimus ergo angelus eſt chꝛiſtus qui
conſubſtantialis deitatis eſt cum patre . ſicut
canitur in ſymbolo niceno . Genitum nō factū
ꝯſubſtātialem patri.id eſt.vnius ſubſtātie ſeu
eſſentie.et hoc eſt contra arrianum qui ait. ꝙ
non ſit vna cum patre natura. hic eſt angelus
magni conſilij .Eſa.ix. Ipſe enim chꝛiſtus me
dia in trinitate perſona velut angelus miſſus
eſt de ſinu patris in vterum matris vt nob cō
ſilia perfectionis daret.et doctrinam noui te=
ſtamenti nūciaret. De quo pꝛedixit Malach.
iij.Statim veniet ad templum ſanctum ſuum
dominatoꝛ quem vos queritis .et angelus te=
ſtamenti quem vos vultis. Iſte angelꝰ gaudet
ſuper cōuerſione peccatoꝛis.ꝑpt̄ duo. Pꝛimo
quia.ꝑpter penitentiaȝ ira ſua placatur. Quā
do peccat homo deus odit eum. Iux̄ illō Ecci
xij. Altiſſimus odio habet peccatoꝛes .cū au=
tem per penitētiam conuertitur miſeretur ei et
placatur.ideo ſubditur Ecci.xij. Et miſertus
eſt penitētibus.habet enim dominus ſe ad mo
dum hominis qui cum iratus eſt turbat̄.ꝛ cuȝ
placabitur letat̄.ideo dicit Hiere.xviij.Si pe=
nitentiam egerit gens iſta a malo ſuo . ago et
ego penitētiā ſuꝑ malo qȯ cogitaui vt facereȝ
eis.Scd̄o gaudet xp̄s de peccatoꝛe penitente
qꝛ ꝑciū ſanguinis ſui ĩ eo non fruſtrat̄.De hoc
gaudio dr̄ Pꝛouer.xxiij. Exultat gaudio pr̄ iu
ſti. Pater nr̄ xp̄s ē q̄ nos genuit ſanguine ſuo
ꝛ ꝑturiuit ĩ doloꝛe ꝛ pauꝑtate crucis. De hoc
Augꝰ ĩ quodā ſer.mł'tos filios deꝰ fecit .vnicꝰ
dei filiꝰ emit ſibi mł'tos frēs ſanguine ſuo.ꝓba
uit repꝛobatos.redemit venditos.honoꝛauit
iniuriatos. viuificauit occiſos . hec ille . ꝗ ne
ſua emptio fruſtraret̄ in nob aſſumamꝰ cruceȝ
pnie.vt ipe de nob poſſit gaudere. qꝛ dic̄ Oꝛi.
ſuꝑ li.numeroꝝ.omel̄.xxiij.puto ꝙ ſuꝑ ſingu
los fideles q̄ ꝯuertunt̄ ad deū et in fide ꝓfici=
unt feſtiuitas gaudioſa deo oꝛit̄. letificat eū q̄
fuerat ĩpudicꝰ vt ſic fit caſtꝰ .Qui erat iniuſtꝰ
q̄ iuſticiā colit agit feſtū.hec Oꝛi. Eſt eni tātū
gaudiū xp̄o de ꝯuerſiōe peccatoꝝ ꝙ ſi nō ſuf=
ficeret ſua paſſio.rurſus moꝛi et pati paratus
eēt.Ad hoc ē exēpluȝ qȯ ſcribit.Diony ĩ ep̄la